

ikke saa stor, at jeg ikke kan tænke mig, at noget af det, som den gjorde, kan forandres. Det er meget smukt af den højtærede Forsvarsminister at klamre sig saa stærkt til, hvad den radikale Minister gjorde; men det er nu ikke nødvendigt at gøre det saa gennemført, som Ministeren her gør.

Altsaa, lad os faa Fæstningen nedlagt uanset Resolutionen af 1920. Man er ude og lede efter Nødhjælpsarbejder, og det har været vanskeligt for den højtærede Indenrigsminister at finde noget, som kunde falde ind under dette Begreb. Men Sprængning af Fæstningstaarnene, og hvad det er for noget Kram, der staar derude, vilde virkelig være et Arbejde, der kunde anerkendes som Nødhjælpsarbejde. Der kunde indledes Forhandlinger med Fagforeningerne om en Overenskomst, og der vilde ikke blive store Vanskeligheder i saa Henseende, naar der var en saa elskværdig Forhandler paa den ene Side som den højtærede Forsvarsminister — det skulde sagtens gaa.

Visse af de Urimeligheder, som jeg pegede paa, da jeg for en Maanedags Tid siden havde Ordet, har den højtærede Forsvarsminister ikke gjort Forsøg paa at rokke ved. Jeg nævnte saaledes, at man har flyttet et Sæt Motorer, som var delvis ubrugelige, fra Garderhøj Fortet og har installeret nogle brugelige Motorer fra et andet Fort i Stedet. Saa vidt jeg har set, har den højtærede Minister ikke beskæftiget sig hermed. Jeg gad nok vide, hvorfor man installerer brugelige Motorer i et nedlagt Fort. Hvad det skal betyde, kunde det dog være af Interesse at faa en Forklaring paa. Der er visse andre Ting, vi har faaet en Slags Forklaring paa; men dette Forhold med Flytning af Motorer er mig ganske uforstaaeligt. Motorernes Opgave et jo at bringes i Anvendelse ved Manøvreringen med Kanonerne; men hvorfor skal der nye Motorer i et nedlagt Fort? Man skal dog ikke i et nedlagt Fort manøvrere med Kanonerne, og saa maa Motorerne formentlig være ganske uforholdne. Den Udgift og den Ulejlighed, man har haft ved denne nye Installation, kunde man altsaa have sparet, den er overflødig.

Men forleden Dag blev der saamænd sendt Folk ud for at foretage Prøver med disse Motorer; der blev sat Strøm paa, og Motorerne gik, saa det var en Lyst. Man prøver altsaa i et nedlagt Fort, om Motorerne kan gøre deres Skyldighed! Og en Gang imellem foretages der højtideligt Eftersyn af højtstaaende Officerer, som kører rundt til Garderhøj Fortet og andre Steder for at se, om Tingene er i Orden.

Hvad skal dog det til? Kunde man ikke nøjes med at have en Arbejdsmand gaaende, som ser efter, om de Ting, der er opmagasineret, virkelig er der? Det er ganske urimeligt at vedtage en Lov om Fæstningens Nedlæggelse, foregive, at den er nedlagt, og saa installere brugbare Remedier i de nedlagte Forter, foretage Prøver og Eftersyn o. s. v. Om dette har vi, som sagt, ikke faaet noget at vide. Det er maaske, fordi den højtærede Forsvarsminister ikke har forstaaet, hvad jeg sagde første Gang, jeg havde Ordet; derfor gentager jeg det altsaa nu.

Om nogle nyanskaffede Frontplader, som jeg omtalte, oplyste den højtærede Minister, at de hører til Teknisk Korps' Beholdning, og at det var denne Beholdning, som var blevet kompletteret. Jeg er virkelig ligeglad, for hvilket Korps' Regning Fæstningsdelene staar opført. Naar Fæstningen er nedlagt, og vi ikke skal føre Fæstnings- og Skyttegravs-Krig, saa har vi ingen Brug for Frontplader, thi de er kun til Anvendelse paa Fæstningen. Hvorfor i Alverden sætter man Folk i Gang med Fabrikation af 60 Frontplader, 12 mm tykke og ret store — som man kan tænke sig, naar de skal være til Dækning for en Soldat med Maskingevær? Hvad skal det betyde? Jeg forstaaer det ikke. Hvorfor køber man store franske Skruer, 5 000 Stykker, til Brug ved Frontplader og andre Ting, til en nedlagt Fæstning? Men det har man gjort. Det er i hvert Fald mystisk al den Slags Ting. Hvorvidt det har kostet lidt eller meget, er ikke afgørende. Det afgørende er, at Folket har Forstaaelsen af, at naar man vedtager en Lov om Fæstningens Nedlæggelse, saa bliver den nedlagt, og saa skal ingen kunne gaa omkring og skumle om, at det er Humbug det hele.

Paa lignende Maade, som jeg her har tilladt mig at bedømme Foranstaltningerne ved Fæstningen, maa man bedømme det Indkøb af Geværskæfter, som min Partifælle, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen har nævnt. Om disse Geværskæfter siger den højtærede Forsvarsminister, at dem fik man særlig billigt; de skal ikke bruges; de skal ligge og tørre nogle Aar, eller hvad der nu skal gøres ved dem. Men hvem siger den højtærede Forsvarsminister, at vi om nogle Aar skal have flere Geværer? Hvor staar det skrevet? I hvilken Lov er det skrevet, at vi om 4 Aar skal have nye Geværer, og at vi derfor skal have Geværskæfter liggende? Der er tværtimod al Sandsynlighed for det modsatte, at vi ingen Geværskæfter skal bruge om 4 Aar. Jeg